

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Venit d[omi]n[u]s seruo[rum].

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Sermones communes

tur babilon i infernu. Considerate igit diligentiſſime hac terribile vindicta i impios pigros z inutiles fuos ferenda est ex tali consideratione oriat in vobis timor dei q ois negligetia repellatur. Na vt dr Eccl. vij. Qui timet deu nihil negligit. Sicq cum omni diligentia opemini fm dona dei vobis comissa. j. Tim. iij. Noli negligere sps dei q data est tibi. i. qd cuq donu grati tibi a deo datu. Audite qd dr dñs. Negociamini vt venio vt sic ad gloriam bonorum seruoꝝ remuneratiõem ptingere valeatis Amen.

Sermo sup euageliu Ho qdam pegr pñales zc. Mat. xxv.

Venit domi

nus fuoz illoꝝ z posuit ratione cu eis. Mat. xxv. In his vobis tria nob notant q nos excitare debet ad deum seruitium.

Primum est sublimitas diuine dominationis: cu dr Venit dñs: a q vtz oia tenem? Apoc. xij. Dñs dominantiu. **Secundum** est fragilitas nostre subiectõis: cu dr. fuorum illoꝝ: q vtz multipl obligant fuisse deo. Deut. vij. Illi soli fuites. **Tertium** est necessitas reddere ronis. qz ponit rone cu eis. Greg. cu crescut dona rones etiã crescut donoz. Sic q ex horz consideratione excitari debem? ad diligens opandum opera futuris. Ad qd etiã nos inducit dñs p totu euageliu in q pcpue nos instruit ad triplice cognitione seu consideratione valde nob necessaria.

Prima est consideratio diuine liberalitatis: ne sim? ingrati z obliuio tradetes

Secunda e diuine seueritatis: ne sim? improbiti z imprudetes

Tertia est diuine cõgratitatis: ne sim? repidi z negligetes.

Prima igit zc. qz vtz oia q habem? sunt dona dei: vt etiã dixim? in pcedenti sermone. Et h signat cu dr. Homo qdam pegr pñales. i. ipe chꝝus ad celos ascendens. vocauit fuos suos. z tra. z c. vbi nobis insinuat tres speciales considerationes nobis necessarie

Prima est consideratio benigne vocatiõis

Secunda est large distributionis.

Tertia est libere pditionis. **Prima** est consideratio benigne vocatiõis q nos vocauit dñs ad esse nature z gre vt serui sui essem? .i. dr. Vocauit seruos suos. os. j. Thef. ij. Ambuleris digne oco qui vocauit vos. Et. j. Thef. v. Fidel' de' qui vocauit nos.

Secunda est consideratio large distributionis. qz tradidit illi bona sua z vni. de. zc. vsqz pñte. Chꝝ. In qnqz z duobz z vno talito diuersas gras intelligim? q vni cuq tradite sũt. j. Cor. iij. Quid habes qd no accepisti?

Tertia est consideratio libere pditionis in q vni cuqz reliq. Eccl. xv. De' ab initio pñtuit boiem z reliq. cum i manu co filij sui. Et h notat cu dicit. Et pñt' est statim. Glof. No locu mutas sed liberam eis opandi pñtem pmittes z suo arbitrio relinqs. Hec glo. In sequit' s'ctoz euagelico quõ diuersimode opati sunt serui i pecunia sibi comissa. qz vtz duo illoꝝ dupliciter pecunia. i. dona sibi collata: oparado. s. fruoſe. al' vo abscondit talentũ in terra. Grego. Talentũ in terra abscondere est acceptum ingenium terrenis actibz imelicare.

Secunda est consideratio diuine seueritatis. qz ostendit dñs nos necessarios ratione de oibz esse redditutos. Lu. xv. Rad de rone villicatiõis tue. Et h notat cu dr. Post multu vo tps. s. in scdo aductu. Venit dñs fuoz illoꝝ z posuit rones cu eis. qd fit no solu in finali iudicio vniuersali: sed etiã in particulari i hora mortis cuiuslibet. Qd etiã dicit fieri notant post multu tempis. quia qntucũqz modicu sit temp' vite pñtatis in q mereri possum? semp est mai' q esset nobis necessariu. qz vtz i maiori adhuc tpe si vellem? possem? adprece vite eterna. Dicit q post multu tps vt tollat excusatio de breuitate tempis. Nam z si breue sit in se z respectu eternitatis tantu tñ est qntum ad h qd est mereri vite eterna. qz vtz ad h posset sufficere minus portio tempis. Tũc igit. s. qñ veniet dñs siue in iudicio particulari siue vniuersali: necessario erit ratio reddenda de oibz de quibz nobis a deo pcessis rã spũalibz qz temporalibz etiam temporalibz. Vt videre

de Cōfessoribus Fo. CCLXXXV

potest tractatu de iudicio terra p̄sideratio
ne p̄ncipali. arti. j. Grego. Tantū q̄ p̄pe ab
vno q̄z nostrū venturū iudex eriget quā
tum dedit

Tertia est p̄sideratio diuine egritatis
sc̄z i retribucōe suis iuxta qd̄ fece
rūt Gal. vi. Unusquisq̄ onus suum
portabit. Et h̄ notat cū d̄r. Et accedens q̄
quinq̄ talenta acce. r̄c. Orige. Fiducia fecit
eū q̄ quinq̄ talēta acceper̄ audere vt ad dñz
p̄ius accederet. Tangit aut̄ in euāgelio tri
plex p̄solabilis dulcedo siue dulcissima cō
solatio p̄tinens ad retributionē bonoz ser
uoz q̄ donis dei bñ vñ sunt.

Prima est dulcedo p̄sential̄ restitucati
nis. q̄ notat cū d̄r. Et accedens q̄ quinq̄ r̄c.
Et iter. Accessit at̄ r̄ q̄ duo r̄c.

Sc̄da est dulcedo iudicial̄ cōmēdatōis
q̄ notat ibi Ait illi dñs ei. Euge fue bo
ne r̄ fidelis. qz sup̄ pauca fuisi fidel. Hie
ro. Quia oia q̄ i p̄sentī habem⁹ h̄ magna
videant̄ r̄ plima. tñ compatione futurorū
pauca r̄ parua sunt

Tertia est dulcedo liberal̄ remunerati
ōis. q̄ d̄r. sup̄ multa re p̄stitua intra i gau
diū dñi tui. Greg. Tūc fidel̄ p̄ sup̄ mul
ta p̄stituit qñ deuicta s̄ corruptōis mo
lestia de eternis gaudiis in illa celesti sede
glia. Tūc etiā ad dñi sui gaudiū p̄fecte i
tromittit qñ i illa c̄na p̄ria assump̄ atqz
angeloz certibz admir⁹ sic interi⁹ gaudet
de munere vt nō sit qd̄ exteri⁹ doleat d̄ cor
ruptioe. Hiero. Quid pōt mal⁹ dari fide
li suo q̄ esse cū dño r̄ videre gaudiū dñi
sui. Aug. j. d̄ trini. Hoc erit plenū gaudiū
nrm̄ q̄ amplē nō est frui dei trinitate: ad
cui⁹ imaginē facti sum⁹. De his tribz p̄so
larōibz broz vide i p̄cedēti fmo parte. iij
ar. ij. Frequent⁹ q̄ d̄ dita meditemur vt ne
gligētia eclusa diligent opaz dem⁹ vt do
nis dei fidelit̄ vramur: quātū cū venerit se
cūri possim⁹ rōnē sibi reddere r̄ ad ex⁹ gau
diū introduci felicē mereamur Amen

Sermo sup̄ illd̄ euāgelii Sint lumbi
vestri p̄cincti r̄c.

Us estote
parati. Luc. xij. Sicut dicit
Berū. Quid in rebz huma

nis certi⁹ morte. sed qd̄ hora mortis incer
ti⁹ inuenit. Quāstulū q̄ sunt q̄ nō se iugit̄
tenēt paratos ad mortē. Nā post mortem
nulla spes remanet p̄paratōis ad salutem
Prou. xj. Porcuo hoie impio nlla erit
vltra spes. Iō salubrem exhortatōem dat
nobis dñs dicens. Vos estote parati. Dei
bem⁹ aut̄ p̄cipue esse pati ad tria q̄ ḡtia
notant in h̄ euā gelio

Primo ad hostē expugnandū siue malū
euitandū

Sc̄do ad sursum ascēdendū siue bonū
operandū

Terzio ad trāsmigrandū siue iudicē ex
pectandū

Primo ad hostē expugnandū seu
malū euitandū. Iō d̄r dñs. Sint
lūbi vñ p̄cincti. Lūbi mētis sūt itel
lect⁹ r̄ affectus ex qbz p̄cedūt cogitatioes
male r̄ desideria. praua sicut ex lūbie car
nis p̄cupiscētie carnales. Lūctoriū lūboz
mētis est diuine legis meditatio. Aduā.
Lūctoriū lūboz carnis ē rigor disciplinē
p̄ quē reprimunt carnales p̄cupiscētie. De
qbz Greg. Lūbos p̄cingim⁹ cū carnis lu
ruria p̄ trinitatē coartam⁹. Hec ille. Sz
generalit̄ dicam⁹: qm̄ sicut d̄r Fulgētius
Iubēs dñs vt sint lumbi nri p̄cincti: mā
dat vt mala desideria atqz opa fugiamus
Ideo exponend⁹ est text⁹ nō solū de lum
bis corp̄is: sed de lūbis mētis ex quibz oia
praua p̄cupiscētia procedit. Dicit q̄ dñs
Sint lumbi vñ p̄cincti. i. sint p̄cupiscētie
vestre rep̄sse r̄ restricte tā respectu diuinitā
rū q̄ bonoz q̄ deliciaz. j. Pet. j. Succina
ci lumbos mētis v̄c. Et Prou. xl. Ac
cipit fortitudine lūbos suos. Ista q̄ p̄cin
ctio est p̄paratio ad hostē expugnandū r̄
malū euitandū. j. Zachab. iij. Cōgrega
tus est iuct⁹. vt esset parat⁹ in plū. q̄a. s.
ante potētie debent esse vnitez q̄ p̄cincte
simul ad hostē repellendū. Habet aut̄ aja
triplicē hostem

Prim⁹ est hostis alliciēs ad vanitatē su
p̄biaz. i. diabol⁹.

Sc̄d⁹ ē hostis alliciēs ad cupiditatē di
uiciaz. i. mōs

Terzi⁹ ē hostis alliciēs ad voluptatem
deliciaz. i. caro. Vñ de his tribz d̄r in qua
dam p̄osa q̄ dicitur esse Augustini. Quā
dus caro demonia: diuersa mouēt p̄elia.

An s